

ЦИЈЕНА:

за Црну Гору на годину 10 перп., на по год.
5 перп.; ван земље 15 франака у злату.за Црну Гору број 10 пара
за Стране Земље број 20 параЛИСТ ИЗЛАЗИ
УТОРНИКОМ И ПЕТКОМ

ВЈЕСНИК

АДРЕСА:

„Вјесник“ Цетиње, (Црна Гора)

ADRESSE:

„Viesnik“ Cetinje (Monténégro)

Рукописе ваља слати Уредништву „Вјесника“
а претплату и огласе Администрацији
Огласи се наплаћују по погодби

Врховна Команда саопштава:

27. јуна. Борба на страни Грахово
продужава се. У току 26. ов. мј.
ми смо имали знатних успјеха. Сви
су нападају непријатељеви одбијени
са осјетним губитцима по њега.

28. јуна. Борба на Грахову води
се још, али без икаквог успјеха за
непријатеља.

Последња два дана покушали су
извјесни агенти побунити илеме
Краснића, Гаши и Шаље, те су ка-
цаци почели нападати на наше вла-
сти и посаду у појединим селима.
Да се бунтовници умире предузете
су енергичне мјере, чије се после-
дице већ корисно јављају.

30. јуна. У току 28. и 29. јуна
продужена је артиљеријска борба
на Грахову у којој је наша арти-
љерија имала успјеха.

Побуњеници у Гаши, Никају и
Шаљи потпуно су умирени. Пре-
дузете су енергичне мјере, да се по-
врати ред у Краснићима.

Како је у Босни

Никшић, 27. јуна. Аустријски војници
заробљени приликом потоњих бојева код
Гацка у Херцеговини, доведени су у Ник-
шић и подвргнути су испиту. Њихови
искази у главном гласе овако:

Стање српског народа у Босни и Хер-
цеговини дуж црногорске границе је управо
ужасно. Терор најстраховитији. Српски
прваци или су одведени далеко у уну-
трашњост монархије, гдје су позатварани
или су повјешани. Свештеници и учитељи
махом су сви платили главама привр-
женост својега народу и својој вјери. Од
Гацка и Требиња, све до Мостара и Са-
рајева ни у једној вароши, ни у једном
селу нема више ниједног српског све-
штеника и учитеља. Потоњих седмица,
откако је Италија заратила, терор је по-
већан. Погранични се крајеви евакуирају
шиљањем становништва у позадину. На-
прављени су читави редови нових шан-
чева; ограде од жице свуда су испрепле-
тене. Чак је и артиљеријски парк на по-
јединим тачкама повећан. За радове на
утврђивању Аустријанци употребљавају
и жене, мајке и сестре несрећних сво-
јих поданика српске народности, које
су отјерали на бојни фронт према И-
талији. Војсци је до краја мјесеца ју-
на био смањен оброк, али је сада, от-
како је почела пристизати жетва, нешто
повећан. Цивилно становништво, ко-
лико га је још остало у пограничним кра-
јевима, просто гладује. Али, искази о вар-
варском поступању непријатеља према рат-
ним заробљеницима, превазилазе најјачу
фантазију. Кад су приликом једног сукоба
зимус била заробљена два Црногорца,
њих су Аустријанци везане водили испред
фронта својих трупа, које су по команди
давале израза великој радости због тога
трофеја. Над Црногорцима су послје из-
вршена таква свирепства, од којих се
због гнушања крв у жилама леде. И вој-
ска и народ у Херцеговини живе у мраку
незнања што се тиче спољашњег свијета.

Сваки дан се народу објављују вијести о
сјајним победама Аустро-Нијемаца. Ка-
да у те вијести народ већ не вјерује, вој-
нички командири у дневним наредбама
често помињу Црну Гору и саопштавају
војсци да ће она бити брзо прегажена.
Заробљеници у својим исказима признају,
да је аустријска војска изнурена, да су
војници у велико незадовољни и да су
склони дезертирању само кад им се ука-
же погодна прилика. У најновије вријеме
незадовољство је ухватило маха и у му-

сломанском дијелу домаћег становништва.
Оно би листом бјежало у Црну Гору
само кад би могло. Аустријанци су од
мјесеца маја позвали у војску све мушко
становништво од 16--52 године. Узети
су и физички неспособни.

Руска издржљивост

— Уводни чланак лондонског „Тајмса“ —

Ни у једном од великих ратова
које је Русија до сада водила ни-
јесу њена војска и њен народ
показали у тако високом степену
своје војничке особине као у овом.

Упорна издржљивост била је кар-
актеристична црта руске војске и
руског народа још од времена када
је Петар Велики, својом генијалном
далековидошћу, предузео гороста-
сни посао образовања једне велике
модерне државе од оних милиона
својих поданика којима је владао.
Шта више, та упорна издржљивост
види се још и у давнијим време-
нима када су се Руси ослобађали,
збацујући са себе татарски јарам.

Као сви велики народи, Руси су
имали и неуспјеха и пораза у сво-
јој историји, али никада нијесу гу-
били вјеру у свој крајњи успјех.
Они су увијек умјели да одрже
ону исту мирноћу у најужуркани-
јим приликама коју ми Енглези не-
гујемо с поносом и високо цијени-
мо код других народа. Руси су, за
десет мјесеци овога рата, били
стављени у велика искушења, која
су увек пребродили са неокрће-
ном храброшћу и непоказаним ста-
рим лијелим именом.

Поред свега тога што данашњи
званични њемачки комунике потвр-
ђује вијест која се распростире већ
од неколико дана, да је очајно ње-
мачко продирање у Галицију најзад
заустављено, из петроградских те-
леграма и из аустријског комуника
излази да се аустро-њемачка офан-
зива још не може сматрати завр-
шеном. Руски листови, шта више
наговјештавају могућност да се Ла-
вово евакуише, у циљу да би се
фронт скратио.

Код нас у Енглеској од првога
тренутка било је правилног схва-
тања последње њемачке офанзиве
дуж Дњестра. Та офанзива била је
предузета, видјели смо јасно, из
политичких као и из војничких раз-
лога. Нијемци су се надали да ће
на тај начин задржати Италију од-
ступања у акцију, и да ће имати
великог утицаја на остале неутрал-
не државе. Бојазан да не изгубе
жетву у Угарској (у случају да Руси
пријеђу Карпате са великим снага-
ма) био је други разлог који је одлу-
чио Нијемце да се баце са пуном
снагом на Русе и да се не обазире
на губитке. Ударац је задан, али
поред све његове тежине, Руси и
даље гледају на општу ситуацију
са оном истом одлучношћу и вјером
у побједу с којом су раније гледали.

Али ти последњи неуспјеси на-
ших савезника Руса нијесу очели-
чили само дух трупа у бојној ли-
нији, они су учинили још нешто
више. Нијемци су се служили под-
лачким оружјем — отровним га-
совима — на источном војишту
исто онако као и на западном, и
са истим резултатима. То оружје
дало је Нијемцима извјесних пре-
мућстава на војишту, али је у не-
измјерно великој мјери појачало, и
код савезничких војника и код њи-
хових породица и земљака на до-

му, увјерење да је дужност циви-
лизације да сруши таквог неприја-
теља и да уништи систем у који
он вјерује. Руски мужик не разу-
мије политику, али он врло добро
разумије да је угушивање отров-
ним гасом, које Нијемци врше над
његовим друговима, монструозност
која захтијева казну. Оно је испу-
нило цијелу руску војску снажном
љутњом и свјежом жељом да се
што прије сусретне с тим нечасним
непријатељем.

Цио руски народ подигао се са
удвојеним напорима. Губитак Пше-
мисла дао му је исту лекцију коју
је и енглески народ најзад примио
к срцу; губитак их је научио да у
овом рату ни храброст ни вјештина
нијесу у стању да савладају непри-
јатеља надмоћнијег у топовима и
високим експлозивима. Они су се
дали свима силама на посао да
своју војску снабдију тим потре-
бама. Фабриканци из Москве дали
су примјер. Један збор трговаца и
индустријалаца у Петрограду по-
хитао је да учини то исто. Говори
г. Лојда Џорџа и стварање енгле-
ског Министарства Муниције имали
су дјјства на руски патриотизам.
Наши савезници Руси разумјели су
исто онако као наши непријатељи
Нијемци да промјена кабинета у
Енглеској не значи опадање већ,
увећавање одлучности да се рат на-
стави са јом више напора.

Ми, у Енглеској, никад нијесмо
потцењивали горостасни задатак
који стоји пред Русијом. Ми знамо
добро што нас стаје одржавање
нашег фронта у Француској, а исто
тако и то да су ти трошкови врло
мали, ако се упореде са оним шта
стаје Русију одржавање њеног фронта.
Наш лист се труди да на ствар-
ност гледа отвореним очима и онда
кад је она непријатна по наше тру-
пе. Хоћемо да исто тако гледамо
на стварност и онда кад се тиче
руских трупа. Ми знамо добро да
је безобзирна жестина њемачких
напада, сад на једном фронту, сад
на другом, само један знак ужур-
баности коју осјећа непријатељ, и
његовог старања да продужи илу-
зије којима је до сада уљуљкивао
своје становништво. Ми знамо, исто
тако, да сваки од тих жестоких
напада, био он успјешан или не,
значи за њих такве губитке какве
они не могу допустити себи у јој
размјери у којој би то смјели учини-
ти Руси или ми Енглези.

Ми смо увјерени да ће наша ин-
дустријска организација, ако се од-
лучно и с успјехом изведе, — као
што то земља очекује, — бити у
стању да снабдије муницијом и наше
савезнике као и нас саме. Руси ра-
чунају на ту помоћ да њом допуне
своје утрошке, који су свакако о-
граничени индустријским стањем
своје земље. Када њихове армије
буду довољно снабђевене, онда не
може бити сумње у успјех. Ништа
се још није догодило, а сигурни
смо да се ништа неће ни догодити,
што би умањило нашу чврсту вјеру
у руског војника или у све јачу
оданост руског народа англо-ру-
ском савезу.

ТЕЛЕГРАМИ

Крагујевац, 25. јуна. 21. о. мј. око 10
и по часова у вече, непријатељ је поку-
шао да изврши на шабачки град један
препад који, је благодарећи држању на-
ших трупа у самом почетку осујећен.

Непријатељ је отворио јаку ватру на ша-
бачки град и Мишарску аду, па је онда
под заштитом ватре покушао да се на
чамцима искрца на нашу страну. Један
његов дио пловнио је према шабачком
граду, а други према Мишарској ади.
Наше трупе дочекале су непријатеља
пушчаном и артиљериском ватром. Од-
бачен непријатељ продужио је ватрено
дјјство све до зоре, али ми је наша
артиљерија слабо одговарала. — К. С. П.

Рим, 20. јуна. „Corriere della Serra“ саз-
наје из Петрограда да су вође странака
у руској Думи ријешили да траже отварање
парламента. Влада је одмах при-
стала и очекује се отварање Думе поло-
вином августа. Парламентарно засиједање
биће кратко и утврдиће солидарност
између владе и земље да се настави рат
са свом енергијом до побједничког свр-
шетка, а осим тога бавиће се ово заси-
једање неким економским проблемима у
вези с ратом. — И. Т. А.

Рим, 20. јуна. Дописник „Corriere della
Serra“ сазнаје се из петроградског дипло-
матског извора да у овоме часу Четвор-
ни Споразум не налази за потребно да
мијења и за длаку своје гледиште о оп-
штем положају, остављајући да неутрал-
не балканске државе искусе све после-
дице свога држања. — И. Т. А.

Рим, 20. јуна. Преговори Русије, Ен-
глеске и Шведске да уреде трговачку
пловидбу, а нарочито питања транзита
робе која је упућена за Русију, имаће
што је могуће бољи резултат. — И. Т. А.

Рим, 20. јуна. Атмосферске прилике и
даље остају неповољне, али ипак дају
нашим трупама могућности да се иска-
жу у издржљивости и оне издржавају
све са непромјењивом вољом.

У планинском дијелу војишта, густа
магла успорава артиљеријску акцију, до-
звољавајући непријатељу да се слобод-
није посвети пословима око утврђивања,
које смо могли спречавати помоћу ма-
њих одјељења.

Имали смо по нас повољних сукоба у
Вал Кнезе, у Порту Манацо у Валдаси,
као и артиљеријских двобоја на неколи-
ко тачака дуж врхова карнијских Алпа.

На фронту Соче, један ноћни напад
који је непријатељ извео са пјешадијом
и митраљезима источно од Плава, био
је потпуно одбијен. Исто тако је било
и са другим непријатељским нападом,
опет ноћу, против положаја Кастело Ну-
ово на висоравни Зараде. — И. Т. А.

Рим, 20. јуна. Повлачење Руса у Гали-
цији изводи се у реду и има потпуно
карактер једног маневра. Руси сада дају
упоран отпор на Серету и Стрију.

Пошто су југоисточно од Лавова Ау-
стријанци претрпјели огромне губитке,
они су сада констатовали да су Руси
примили нову муницију. — И. Т. А.

Рим, 21. јуна. Командант једног енгле-
ског брода, разговарајући са једним ита-
лијанским новинаром у Месини, казао је
да је Енглеска до сада заплијенила у
каналу Ла Маншу 35 њемачких подмор-
ских бродова помоћу великих мрежа од
челика које заграђују тјеснац. Енглеска
штампа о овоме није говорила. — И. Т. А.

Рим, 21. јуна. У операцијама у Дарда-
нелима енглеска пјешадија је освојила
5 линија турских шанчева. Индијске трупе
су заузеле важне истакнуте положаје. —
И. Т. А.

Рим, 21. јуна. Телеграфишу из Петро-
града да се царским указом извршена
мобилизација за индустрију оружја у чи-
тавој Русији. Јавља се да техничке моби-
лисане снаге прелазе неколико милиона
коњских снага. (Н. О.) Хиљаде профе-
сора, инжењера и студената добровољно
се јављају нудећи своје услуге за нове
индустријске послове. — И. Т. А.

Рим, 21. јуна. У зони Тонала, наша
артиљерија отворила је ватру против по-
ложаја Монтићела и Сакарене, рајстерав-
ши непријатељске групе, изаслане на на-
рочите радове. У долини Падоло итали-
јанске претходнице, у ватреном налету
на Сајкофел, гађале су аустријске шан-
чеве са бомбама и затим је те шанчеве
тукла успјешно наша артиљерија.

У Карнији, непријатељ је покушао да
изводи жестоке ноћне нападе против на-
ших положаја у кланцу Монтекрофе и
Палпиколо, служећи се са ракетлама, ре-
флектормима и загушљивим гасовима. На
објема тачкама непријатељ је био одбијен.

Захваљујући гађању артиљерије, растјерали смо групе радника који су виђени на западним падинама Фрајкофела, Палгранда, и дуж планинске стазе у долини Бамбаш. Продужили смо с повољним резултатом да гађамо утврђење Хенцел.

На крају долине Резна, заузели смо и утврдили важан положај Баншки-Скендењ који је доминирао купом Плеца.

У зони Соче, напредовање наших трупа изводи се отимљући непријатељу терен корак по корак и утврђујући непрестано своје добитке како би се осигурали да непријатељ не може предузети офанзиву. Такође прошле ноћи непријатељ је покушавао да поново безуспјешно нападне не би ли преотео неколико тачака које смо недавно освојили.

Наши авијатичари успјешно су бомбардовали једну колону трупа и коморе код Опаког села и жељезничку станицу Св. Данило. — И. Т. А. —

Рим, 22. јуна. Артиљеријска акција постала је живља на читавој граници, нарочито у Карнији, гдје смо отворили ватру против утврђења Предила са доста успјешним резултатом. Такође смо тукли непријатељски логор који је састојао од 500 шатора у мјесту Елер у долини Конка Плоген, и избацили смо непријатеља из шанчева који су се почели градити на Стрехици на седлу Прасника. Јуче је један алпински одред освојио шанчеве на западној коси Палгранда, одакле је непријатељ са два жестока напада покушао да избаци наше трупе.

На Сочи акција се наставља. Наша артиљерија запалила је село Коритницу источно од Плеца гдје су били магацини с муницијом.

Прошле ноћи, два јака напада против наших положаја на висоравни Карсика била су одбијена.

Јуче на пучини Јандранског Мора један француски авијатичар бацио је из висине од 15 метара на аустријски подморски брод И 11 двије бомбе са повољним резултатом по свој прилици.

Рим, 22. јуна. Телеграфишу из Лондона да је њемачки подморски брод U 30, последи гађања гранатама, погодио са два торпеда енглески транспортни брод „Арминнен“ на западној обали Коривелса. Људство са брода које је остало у животу, стигло је у Кардиф.

Један телеграм из Њу-Јорка каже да је од послуге „Арминнена“ нестало 20 људи који су америчке народности. Вијест је изазвала велико узбуђење у Сједињеним Државама. — И. Т. А.

Рим, 22. јуна. Нарочите вијести које су стигле у Цирих кажу да је турски султан опасан болестан. Постоји бојазан да је катастрофа врло близо. Тешка изненадна операција није успјела. Стање заразе се повећава. — И. Т. А.

Атина, 22. јуна. Јављају из Мителене да ће се врло скоро предузети општа офанзива на Галипољском Полуострову. Турцима, осим тога што су имали недавно знатних губитака, почиње да нестане муниције, бензина и петролеја.

Атина, 22. јуна. У Цариграду је било бурних демонстрација у прилог мира. Жан-дармерија је растјерала демонстранте.

Атина, 22. јуна. Сва села око Једрена разорена су.

Рим, 22. јуна. Службени извјештај гласи: Гађање наше артиљерије на Малборгенто и Предела наставља се живо. Наша офанзива на висораван Краса развија се успјешно. У јучерашњим борбама заробили смо 400 војника.

Прошле ноћи наши дирижбли живо су бомбардовали непријатељски логор у околини Бобердода и раскрсницу жељезничких путева између Бобердода и Првачине, оштетивши ону пругу и станицу ДуПрвичини. Наши дирижбали које је непријатељ гађао, вратили су се неоштећени. — К. С. П.

Софија, 22. јуна. Посмртни остаци Егзархови били су изложени данас у палати Св. Синода гдје се тискао свијет да ода последњу почаст првосвештенику који је исказао риједак примјер патриотизма и чија је смрт дубоко ожалостила земљу. — К. С. П.

Рим, 23. јуна. Званично саопштење гласи:

У предјелу Тирола, Триента и у Карнији наша артиљерија потпомогла је напредовање неколиких одреда који су јуче вршили јуриш на утврђење Хенцел ноћу између 20 и 21 јула. Непријатељ је покушао поново да нападне на северну падину Палгранда да би нам преотео шанчеве које су наше алпинске трупе освојиле 30 маја. Овај напад, потпомогнут јаким ватром непријатељске артиљерије одбили смо.

Непријатељ је јуче поново преузео снажне противнападе на наше положаје које смо отели на висовима Краса. Ма да је непријатељ био потпомогнут и артиљеријском и митраљешком ватром, ипак је одбијен, претрпјевши огромне губитке. Заробили смо 680 војника; отели

смо 2 пољска топа, велики број пушака и муниције, једну справу за бацање бомба и много митраљешког материјала. Заробљеници кажују да је последњих дана наша артиљеријска ватра страшно косила непријатељске редове. — К. С. П. —

Петроград, 23. јуна. Главни Штаб Главнокомандујућег саопштава:

У рејонима Муравјево, Шавли на западном Њемену, на средњем фронту Нарева и Бзуре, као и на лијевој обали Висле у свему без икакве промјене. Подржавали смо слабу палбу која од времена на вријеме постаје све чешћа. Долази до малих осамљених чарка, нарочито у часу експлозије лагума.

На фронту између Висле и западног Буга било је упорних борба, започетих 21. о. мј. и идућег јутра на сектору Урзендов Бјелава.

Противничка офанзива, вођена источно од Красника, заустављена је нашим ударцем који смо нанели непријатељу у бок на висовима сјеверозападно од Мјелколца гдје смо задали противнику велике губитке и заробили му у току јутра 22. јуна више од 2000 војника са 29 официра, док је пред нашим фронтом лежало око 2000 непријатељских љешева.

Одбили смо са успјехом у току 22. јуна нове покушаје непријатељске офансиве између Вјепржа и западног Буга као и код села Крилова.

На горњем току Буга, код Злате Липе и на Дњестру, 21. јуна и у јутро 22. јуна није било икакве акције. — Вјестник.

Париз, 23. јуна. У околини сјеверно од Араса, два покушаја непријатеља да нападне последи жестоког бомбардовања, била су одбијена. Око 10 сати у вече један нападај је био управљен против наших положаја пред Сушесом. Нијемци су изишли у неколико махова из својих шанчева оружани бомбама, али су били приморани да се повуку, оставивши многобројне љешеве на терену. Други нападај је ишао против Лабирита и одмах био заустављен нашом ватром.

Јуче последи подне и синоћ, Нијемци су предузели офанзиву на фронту од неких 5 километара од Фејан-Хе до Мозеле. Источно од Фејан-Хе као и у западном дијелу шуме Ле Претр т. ј. на фронту од 1 километра успјели су последи крајње жестоког бомбардовања да заузму своје старе линије које смо ми били освојили. Источно, од Кроа-де-Карм до Мозеле њемачки нападај се завршио потпуним неуспјехом и непријатељ је претрпио велике губитке.

На осталом фронту није се десило ништа важније. — Хавас.

Париз, 24. јуна. Саопштење од 23. јуна гласи: Британске трупе одбиле су више њемачких противнапада, управљених на шанчеве које су ове освојиле прошле ноћи сјеверозападно од Туркосна. Британске трупе заробиле су војника и наниле су непријатељу врло велике губитке. На Ени је било бомбардовања гранатама разног квалитета.

У Војима јавља се за појачану активност непријатељске артиљерије која је нарочито бомбардовала Фонтнел и Хартмансвилеркопф и Тан. — К. С. П.

Петроград, 24. јуна. Главни Штаб Кавкаске Војске саопштава 22. јуна:

У правцу обале било је артиљеријског двобоја.

У околини села Авазака одбили смо турску офанзиву.

Код села Дарингаја руске трупе су растјерале једну курдску чету.

На осталом фронту без промјене. — Вестник.

Париз, 24. јуна. Дан је протекао релативно мирно на читавом фронту без икакве пјешадијске акције, само је била нарочито жестока активност непријатељске артиљерије између Мезе и Мозеле, и у околини шуме Ле Претр гдје је бомбардовање било изузетно жестоко са метцима великог калибра. — Хавас.

Петроград, 24. јуна. Главни Штаб Главнокомандујућег саопштава:

Између Висле и Вели у правцу Љублина, 23. јуна настављају се упорне борбе између села Кусена, Упруржа и Ендува. Упорни непријатељски покушаји да узме висове на десној обали рјечице Подрипа остали су без успјеха.

На горњем току ријеке Оржедовке, непријатељ је изводио жестоке нападе, као и у сектору села Скоричице и Ендува. Одбијени су напади непријатеља којима смо одбацили у потпуном переду.

Сјеверно од насипа Красникових притока и ријеке Бистрице и Корасижевке, гдје је непријатељска дислокација загрозила нашим трупама, оне су 23. јуна извршиле противнападе на непријатеља који је морао пријећи у дефанзиву. У току тога дана заробили смо ништа мање него 2000 војника са више митралеза.

Непријатељ је покушао да напредује у рејону села Масломенча јужно од Грубачева, изводећи офанзиву у компактним

масама, али је без муке био заустављен нашом ватром.

На путовима из Ендова за вароши Каменицу и Глињани, у вече 22. јуна, непријатељ је прешао у офанзиву на многобројним тачкама, бацајући у борбу знатне снаге јужно од села Јуно, ипак није постигао нигдје успјеха и ради великих губитака био је приморан да заустави своје кретање.

На другима фронтовима наша дислокација у цијелини без промјене, осим што се на неким тачкама води упорни лагумски рат. — Вјестник.

Париз, 26. јуна. Дан је протекао релативно мирно на читавом фронту. Не јавља се нигдје о пјешадијској акцији. Непријатељ је продужио да бомбардује Арас са метцима великог калибра.

Било је доста живе артиљеријске акције између Оазе и Ене, у Шампањи, као и између Мезе и Мозеле у апримонској шуми.

У Војима наше трупе су организовале освојене положаје код Фонтнела. Гађање наших батерија у Војима није дозволило непријатељу да покуша пријећи у офанзиву, спречавајући осим тога, успјешно непријатељско бомбардовање из даљине. — Хавас.

Петроград, 26. јуна. Саопштење Главног Штаба Главнокомандујућег гласи:

У ноћи од 24. јуна, непријатељ је напао без успјеха наше положаје код жељезничке станице Маравојов.

Западно од насипа Калварија—Суваљки непријатељу је пошло за руком 23. јуна да пријеђе ријеку Шелменку али је сјутрадан био пребачен.

На ријеци Оржици непријатељ је у ноћи 24 јуна напао наше шанчеве југозападно од села Еднорожац, али без успјеха. Преко дана, непријатељ је поново напао наше шанчеве, али је био одбијен са великим губитцима.

На лијевој обали Висле, непријатељ је у ноћи 24 јуна употребио огромне количине загушљивих гасова и изводио нападе у правцу Болимова на фронту од 11 врста. Непријатељу је успјело у неколико сектора да освоји прву линију наших шанчева, али сјутрадан смо га из њих избацили противнападом и успоставили раније стање, осим у сектору код Болимовског насипа. Противнапади се још настављају.

Код Јусуфова у ноћи и преко дана 24 јуна, непријатељ је изводио безуспјешне нападе у сектору Висле. Пошто су прешле ријеку и напредујући дуж Бистрице, наше трупе су потиснуле непријатеља и наниле му страховите губитке. У току 22 до 24 јуна заробљено је око 1000 војника са више десетина митралеза и једном заставом. На читавом сектору непријатељ се повлачи и ми га гонимо.

Без промјене на Бугу, код Злате Липе и на Дњестру. — Вјестник.

Рим, 30. јуна. Поморска битка коју су Руси добили у Балтичком Мору близу острва Готланда била је од замашне важности. Двије њемачке велике ратне лађе биле су знатно оштећене.

Рим, 30. јуна. Руси са успјехом бране линију Висла—Дњестар.

Битка се продужује код Красника и она је по упорности врло страховита, али се развија повољно по Русе.

Рим, 30. јуна. Аустријанци су поново напали Пико и Палгранде у Карнији. Италијани су извршили противнапад и одбили их. Аустријанци су оставили много рањеника и много оружја, међу којим се налазе и челични штитови.

На страну Горнице Аустријанци се опире италијанском продирању. Италијани су у близини заузели неколико положаја.

Губитци Аустријанаца у борбама око Толмина износе преко 20.000 војника.

Битка се наставља на страну Горнице и Монфалконе, гдје је заробљено 1500 Аустријанаца.

Италијански аероплани бомбардовали су жељезницу Набрезина—Басовица—Опћина. Становништво је напустило Горницу.

Велике снаге аустро-њемачке налазе се у Алпима према Италији.

Крстарица „Амалфи“ потопљена је у Јадранском мору од једног аустријског подморског брода.

Рим, 30. јуна. Врло крваве битке које се у Дарданелима. Англо-французи су заузели четири рова.

Рим, 30. јуна. У Бечу је била конференција којој су присуствовали: Бетман-Холвег, Јагов, Бурјан, Тиса и како се каже, румунски пуномоћник Мајореску гдје се преговарало о компенсацијама Румунији за неутралност.

Дневник

Петровдан. На Петровдан служена је у нишкијској саборној цркви свечана служба Божја. Његово Величанство Краљ, који се сада налази у Никшићу у Свом Главном

Стану, присуствовао је служби Божјој са Њ. Њ. Кр. Кр. Вис. Вис. Књазом Мирком и Књагињицом Вјером. У присуству чиновништва и народа служено је и молебствије за здравље и дуг живот Њ. Вел. Краља Петра, Њ. И. Вис. Великог Књаза Петра Николајевића и Њ. Кр. Височанства Књаза Петра Петровића, команданта Ловћенског Одрета, — Слављеника тога дана. Побожни народ и главари војнички и грађански пали су на кољена за вријеме приношења молитве за Слављенике.

Послије литургије, Његово Величанство Краљ је у Свом никшићском Дворцу примио главаре и грађане и пред њима, уз одушевљене поклике присутних, наздравио Његовом Величанству Краљу Србије.

Истог дана било је свечано примање у овдашњем Краљ. Српском Посланству. Њихова Величанства Краљ и Краљица као и Њ. Кр. Вис. Књаз Насљедник изјавили су своја честитања преко Вршиоца Дужности Маршала Двора г. Слава Рамадановића. Наши министри, страни посланици, државни великодостојници, чиновници и многобројно грађанство узели су учешћа у честитањима.

Дан Француске Републике. Приликом данашње свечаности Француске Републике, освојења Бастиље, измијењене су врло срдчане честитке између Његовог Величанства Краља Господара и Предсједника Француске Републике Господина Поанкаре-а. У овдашњем француском Посланству примао је честитања посланик Републике г. Деларош Верне. У име Њ. Величанства као и у име Њ. Кр. Височанства Престолонаслједника честитао је вршицац дужности Маршала Двора г. Сл. Рамадановић, а у име Краљевске Владе и Министра Спољних Послова заступник Министра Предсједника г. Ристо Поповић. Осим дипломатског кора, наших великодостојника, Шефа Штаба Врховне Команде и официра француског детаשמана било је на честитању и наше одлично грађанство.

Личне вијести. Предсједник Краљевске Владе, Командант Санџачке Војске, г. дивизијар сердар Јанко Вукотић, отпутовао је, последи подужег боравка у пријестоници, са Цетиња.

Министар Иностраних Дјела г. Петар Пламенац и Министар Унутрашњих Послова г. Саво Вулетић отпутовали су службеним послом у Никшић.

Обласни управитељ у Скадру. За управитеља Скадра и његове сада нашом војском заузете области постављен је г. Војвода Божо Петровић, предсједник Државног Савјета и министар унутрашњих послова у пенсији. Г. Петровић је већ и отишао на своју нову дужност и наша Обласна Управа у Скадру потпуно је инсталирана.

ОГЛАСИ

Објава. У недјељу 5. овог мјесца од 9—11 часова прије подне одржаће се у канцеларији ове управе јавна лицитација о уступању продаје монополисаних артикала с правом на општинску бараку за вријеме до краја ове године.

Позивају се стога они, који би жељели лицитирати, да се пријаве овој управи прије почетка лицитације, гдје ће сазнати и услове исте.

Закуп ће се уступити понудиоцу најповољније цијене, ако нам ова буде конвенирала, а за редовно плаћање закупнине, закупца је дужан дати гаранцију 500 перпера у готовом новцу или јемца, ког ова управа прими.

Бр. 2426. Из канцеларије управе општине, 30. јуна 1915. Цетиње. (1,2)